

56 Însă oamenii neamului său nu au dat un alt răspuns decât acesta: „Alungați-i pe oamenii lui Lot din cetate, acești oameni ce vor să fie curați și neprihăniți.” Ei au spus aceasta râzând de cei care îl urmau pe Lot și nu participau alături de ei la imoralitățile pe care le comiteau, ci îi condamnau pentru ele.

57 Însă Noi l-am salvat pe el și pe familia sa, cu excepția soției lui, pe care Noi am judecat-o ca fiind dintre cei care vor sălășlui în pedeapsă și vor fi dintre cei pierduți.

58 Și Noi am pogorât asupra lor ploaia de pietre din cer, și aceasta a fost o ploaie groaznică pentru cei ce fuseseră avertizați împotriva pedepsei, însă ei nu au acceptat.

59 O, trimisule, spune: „Laudă lui Allah și pace asupra profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), împotriva pedepsei cu care au fost nimiciți oamenii lui Lot, și oamenii lui Salih. Allah este mai bun, care merită să fie adorat și în mâinile Căruia se află stăpânirea întregii făpturi, sau ceea ce voi, politeiștilor, adorați în afară de Allah, lucruri ce nu au abilitatea de a se ajuta pe sine sau de a-și pricinui vreun rău?”

60 Sau, Cine este Cel care a creat cerurile și pământul, fără nicio similitudine cu altă creație? O, oamenilor, și Cine este Cel care vă trimite vouă ploaia din cer, cu care vă plantăm vouă grădini minunate și încântătoare, ale căror copaci nu ați putea să-i plantați, iar Allah i-a plantat pentru voi? Este oare alături de El un alt dumnezeu? Nicidecum, însă ei sunt rătăciți departe de calea adevărului, și îl fac pe Creator egal cu creația Sa, și ei sunt nedrepti.

61 Și Cine v-a făcut pământul stabil și ferm, să nu se miște cu cei de pe el? Și v-a făcut râuri curgătoare, și a plasat pe el munți statornici, și a pus hotarul între cele două mări - cea dulce și cea sărată -, o barieră care le împiedică să se amestece, și pentru a nu strica pe cea dulce cu apa celei sărate, devenind astfel improprie pentru băut? Este oare vreun dumnezeu care le-a făcut pe ele, în afară de Allah?! Nicidecum, dar cei mai mulți dintre ei nu știu.

62 Și cine este Cel care ascultă chemarea celui oropsit, atunci când Îl cheamă, și cine vindecă boala, suferința, și alte lucruri, și vă face pe voi moștenitori pe pământ, o generație moștenind pe alta? Este oare vreun dumnezeu care face acestea, în afară de Allah?! Nicidecum, dar cei mai mulți dintre ei nu știu.

63 Și cine vă călăuzește prin adâncurile întunericului pe pământ și pe mare, cu ceea ce El a așezat drept semne și stele, și cine trimite vânturile cu buna veste a ploii și a milei față de robii Săi? Este oare vreun dumnezeu care face acestea, în afară de Allah?! Nicidecum, dar cei mai mulți dintre ei nu știu.

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Oamenii necredinței se rezumă la violență atunci când sunt puși în fața dovezilor adevărate.
- 2 - Relația de căsătorie nu aduce niciun beneficiu în lipsa credinței.
- 3 - Afirmarea doctrinei Unicității lui Allah prin amintirea binecuvântărilor Sale.
- 4 - Fiecărei persoane aflate la ananghie, fie că este vorba de un credincios sau de un necredincios, Allah i-a promis să îi răspundă rugii, atunci când Îl cheamă pe El.

سُورَةُ النَّامِلِ

۳۸۲

الجزء العشرون

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوْهُ آلَ لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ۝٥٦ فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرَأَتَهُ وَقَدَّرْنَا بِهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ۝٥٧ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ ۝٥٨ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۚ اللَّهُ خَيْرٌ مَّا يُشْرِكُونَ ۝٥٩ أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنبِتُوا شَجَرَهَا ۚ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَلِيمٍ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ ۝٦٠ أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِي وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۚ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَلِيمٍ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝٦١ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُ لَكُم خُلَفَاءَ ۚ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَلِيمٍ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَّتَذَكَّرُونَ ۝٦٢ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۚ أَلَيْسَ اللَّهُ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝٦٣

Surat An Naml

382

Juzz 20

أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ قُلْ أَعْلَاهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَانُوا بَرَهَنَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلِ أَذَارُكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذَا دُفِنُوا كُنَّا تَرَبًا وَءَابَاؤُنَا إِنَّا الْمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفٌ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمِمَّا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾ إِنْ هَذَا إِلَّا قُرْءَانٌ يُقْصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

﴿64﴾ Și cine este Cel care începe creația din pânțele, și o învie după moarte, și vă dă vouă provizii din cer, cu ploaia trimisă de la El pentru a vă da cele necesare traiului și a produce din pământul plantat de El, roade? Este oare vreun dumnezeu care face acestea, în afară de Allah?! O, trimisule, spune acestor politești: „Aduceți dovezile voastre pentru politeismul vostru, dacă voi sunteți sinceri în ceea ce pretindeți!”

﴿65﴾ O, trimisule, spune: „Niciunul dintre îngerii din ceruri sau dintre oamenii de pe pământ nu o știe, în afară de Allah, și nici cei din ceruri și de pe pământ nu pot pătrunde când este clipa în care vor fi înviați, în afară de Allah.”

﴿66﴾ Sau este știința lor despre Viața de Apoi de ajuns pentru ca ei să afle ceva despre aceasta? Nu, ci mai degrabă ei sunt cuprinși de dubii și incertitudine despre Viața de Apoi, și inimile lor sunt oarbe în această privință.

﴿67﴾ Necredincioșii spun, tăgăduind: „Dacă vom muri și vom deveni țărână, vom mai fi noi înviați?”

﴿68﴾ Aceasta ne-a fost făgăduită nouă, și le-a fost făgăduită și părinților noștri înainte, și anume că vom fi înviați cu toții, și noi nu am văzut această promisiune împlinită până acum. Promisiunea aceasta nu este decât urzită din minciunile celor de demult, și ceea ce ei au scris în cărțile lor.”

﴿69﴾ O, trimisule, spune celor care tăgăduiesc învierea: „Mergeți pe pământ în orice direcție și vedeți care a fost sfârșitul nelegiuitorilor care au negat învierea. Noi i-am nimicit pentru că ei au

tăgăduit-o.”

﴿70﴾ Și nu fi mâhnit din cauza lor, pentru că s-au întors de la chemarea ta, și nici nu te supăra pentru urzelile lor, căci Allah este Cel ce te susține.

﴿71﴾ Necredinciosul care neagă învierea va spune oamenilor tăi: „Când va veni pedeapsa pe care ne-ați promis-o, dacă sunteți sinceri?”

﴿72﴾ O, trimisule, zi-le: „Se poate ca ceea ce voi doriți să grăbiți, să fie aproape de voi.”

﴿73﴾ O, trimisule, și Domnul tău este plin de bunăvoință față de omenire, căci El nu le grăbește lor pedeapsa. chiar și în pofida politeismului și păcatelor în care se află, însă cei mai mulți dintre oameni sunt nerecunoscători pentru binecuvântările lui Allah asupra lor.

﴿74﴾ Și Domnul tău știe ce ascund inimile robilor Săi, cât și ceea ce ei fac cunoscut. Nimic nu Îi este Lui ascuns, și El îi va socoti.

﴿75﴾ Nimic nu există dintre cele nevăzute, din cer și de pe pământ, decât fiind înscris în Tablele păstrate.

﴿76﴾ Acest Coran, care îi este revelat lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), lămurește poporului lui Israel majoritatea aspectelor în care ei s-au aflat în neînțelegere, și arată rătăcirea lor.

❖ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Știința celor nevăzute aparține numai lui Allah, iar cel care pretinde că o posedă face un act de necredință.
- 2 - Îndemnarea de la generațiile anterioare cu privire la destinul și statutul lor reprezintă calea către salvare.
- 3 - Știința lui Allah cuprinde toate faptele robilor Săi.
- 4 - Corectarea adusă de Coran rătăcirilor poporului lui Israel, și a schimbărilor pe care ei le-au făcut în Cartea lor.

77 Și el este călăuza și milostivire pentru cei care cred și aplică învățăturile lui.

78 O, trimisule, Domnul tău va judeca între oameni, între cei necredincioși și cei credincioși, în Ziua Ceasului, și judecata Sa este dreaptă. El va arăta milă credinciosului și va pedepsi pe cel necredincios. Și El este Cel Puternic, care înfrânge pe dușmanii Săi, și nimeni nu îl poate răpune. El este Cel Atotștiutor, care nu are niciun dubiu între adevăr și minciună.

79 Așadar, încrede-te în Allah în toate privințele, căci tu ești pe calea Adevărului limpede.

80 O, trimisule, tu nu poți face să asculte pe morți, ale căror inimi sunt moarte din pricina necredinței în Allah, și nici nu-i poți face să audă cele la care tu chemi pe surzi, când ei se întorc și se îndepărtează.

81 Nici nu poți călăuzi pe cei orbi, ale căror inimi nu pot vedea adevărul, așadar nu te întrista și nu te mâhni, căci nu pot auzi chemarea ta decât cei care cred în semnele Noastre, și aceștia vor fi călăuziți către porunca lui Allah.

82 Și dacă pedeapsa a fost hotărâtă asupra lor, din pricina necredinței și a păcatelor, și doar nelegiuirii vor rămâne, Noi vom scoate, atunci când Clipa Ceasului va fi foarte aproape, din pământ o bestie. Ea le va vorbi lor, spunându-le vorbe pe înțelesul lor, din cele pe care omenirea nu le-a crezut din semnele trimise profetului Nostru.

83 O, trimisule, amintește-ți de ziua când Noi vom aduna din fiecare neam un grup al căpeteniilor lor, care tăgăduiesc semnele Noastre. Ei vor fi scoși unul câte unul și vor fi mânați către pedeapsă.

84 Și vor fi mânați până ce vor ajunge în locul judecării. Allah le va spune, muștrându-i: „Voi ați tăgăduit semnele Mele, care arată Unicitatea Mea și includ poruncile Mele, deși voi nu le-ați înțeles? Așadar, pe ce s-a bazat tăgăduirea voastră, sau ce ați făcut voi dintre credință și respingerea lor?”

85 Și pedeapsa se va împlini asupra lor, datorită nelegiuirii lor și a tăgăduirii semnelor. Și ei nu vor putea vorbi, pentru a se apăra, datorită inabilității lor și a scuzelor fără temei.

Și când au tăgăduit învierea, Allah i-a avertizat prin acele lucruri care să le-o demonstreze în viața lor, precum somnul, care este considerat că o formă de moarte, și trezirea, asemenea învierii, zicând:

86 Nu văd oare cei care neagă învierea că Noi am făcut pentru ei noaptea, pentru somn și odihnă, și ziua care le aduce lumină, și ei merg la lucrul lor. În aceasta este un semn clar pentru cei care cred!

87 O, trimisule, amintește-ți de Ziua în care îngerul desemnat pentru aceasta va sufla în trâmbiță a două oară. Atunci vor fi zdruncinați de groază toți cei din ceruri, și toți cei de pe pământ, afară de aceia pe care Allah i-a ferit de teroare prin mila Sa. Și toate făpturile vor veni la El, supuse și smerite.

88 Vei vedea în acea zi munții, despre care crezi că sunt fixați cu fermitate, și nu se mișcă, trecând cu repeziciune, precum norii pe cer. Aceasta este creația lui Allah, Cel care îi mișcă, căci El știe bine tot ceea ce faceți. Nimic din faptele voastre nu îi este ascuns Lui, și El vă va răsplăti pentru ele.

🌟 Dintre pildele acestor versete:

1 - Importanța încrederii totale în Allah.

2 - Lauda adusă profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), prin afirmația că el este pe calea Adevărului cel limpede.

3 - Călăuzirea către acceptarea islamului și a facerii de fapte bune este în mâna lui Allah și nu în mâinile profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

4 - Somnul este o dovadă a morții, și trezirea o dovadă a învierii.

وَأَنَّهُ هَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ۖ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۖ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَىٰ الْحَقِّ الْمُبِينِ ۖ إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ۖ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ ۖ إِنْ تُسْمِعْ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْمُوتٌ ۖ * وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ۖ وَيَوْمَ نَخَشِرُهُم كُلَّ أُمَّةٍ فَوَجَّامَمٍ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ وَقَالَ أَكْذَبْتُمْ بَيِّنَاتِي وَلَمْ تُخِطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ آذًا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۖ * وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ۖ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَ كُنُوفِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۖ إِنَّا فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۖ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوِّهِ دَاخِرِينَ ۖ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ۖ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ۖ

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٨٩﴾
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا
مَا كُتِبَ لَهُمْ لَا يُغْنَوْنَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ أَنَّ عَبْدَ رَبِّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ
الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأَمْرُهُ أَنَّ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ
﴿٩١﴾ وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَأَنَّمَا يَهْتَدَىٰ لِنَفْسِهِ
وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
سَيُريكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

سُورَةُ الْقَصَصِ

آيَاتُهَا ٨٨

نُزُلُوتُهَا ٢٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَمَ ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ نَتْلُو عَلَيْكَ
مِنْ نَّبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ
فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ
طَائِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ
مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا
فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾

Surat An Naml

385

Juzz 20

﴿٨٩﴾ Și dacă cineva vine în Viața de Apoi cu credință și fapte bune, el va fi primit în Paradis, și va fi în siguranță prin pavăza lui Allah, de teroarea Zilei Judecării.

﴿٩٠﴾ Și dacă cineva vine cu rele și păcate, va fi aruncat în Iad, cu fața în jos, și i se va spune, cu mustrare și insultă: „Ești tu recompensat cu altceva decât ceea ce ai înfăptuit în această viață, dintre necredință și păcate?”

﴿٩١﴾ O, trimisule, spune-le: „Mi s-a poruncit mie să îl ador pe Domnul acestei cetăți, Mecca, pe care El a sfințit-o. Vărsarea de sânge nu este permisă în ea, și nimeni nu este oprimat în ea, și vânatul nu este omorât, iar copacii nu sunt tăiați. Și a Lui este împărăția întregii suflări, iar mie mi s-a poruncit să fiu dintre cei care se supun lui Allah și sunt călăuziți către El cu supunere.”

﴿٩٢﴾ Și mi s-a poruncit să reamintesc oamenilor Coranului, și, dacă vreunul acceptă călăuzirea și face fapte în concordanță cu ea, beneficiul călăuzirii este numai pentru el însuși. Iar dacă vreunul se îndepărtează de el, și îl neagă, și nu face fapte în concordanță cu îndemnurile sale, spune-i: „Eu nu sunt decât un prevenitor, pentru a vă avertiza împotriva pedepsei lui Allah, și călăuzirea nu este în mâna mea.”

﴿٩٣﴾ O, trimisule, spune: „Laudă lui Allah pentru binecuvântările Sale nenumărate, Care ne va arăta nouă semnele Sale în ceruri și pe pământ, și prin proviziile necesare subzistenței, pentru ca voi să le cunoașteți și să dobândiți cunoaștere ce vă va îndruma către supunere față de adevăr. Și Domnul vostru nu este

necunoscător al faptelor voastre. Ci el le veghează, și nimic nu îi este ascuns Lui, iar El vă va recompensa pentru ele.”

Surat Al Qasas

Meccană

◆ **Dintre obiectivele acestui capitol:** Afirmarea balanțelor drepte ale puterii, arătând puterea lui Allah, și calea Sa de a-i ajuta pe cei slabi, distrugându-i pe aroganți.

◆ **Interpretarea sensurilor [Tafsir]:**

﴿١﴾ Ta. Sin. Mim, explicații asemănătoare au fost consemnate la începutul Surat Al-Baqara.

﴿٢﴾ Acestea sunt versetele Cărții limpezi.

﴿٣﴾ Noi îți amintim o parte din povestea lui Moise și a lui Faraon, întru Adevăr, asupra căruia nu există nicio îndoială, pentru cei care cred, căci ei sunt cei care beneficiază de pe urma ei.

﴿٤﴾ Faraon a semănat stricăciune în pământul Egiptului, a domnit peste el și i-a despărțit pe oamenii săi în grupări, oprind un grup redus dintre ei-copiii lui Israel -, omorându-le fiii și păstrând în viață pe femeile lor, pentru a-i servi și a le umili. Acesta a fost semnul stricăciunii pe pământ, cu opresiune, agresiune și aroganță.

﴿٥﴾ Însă Noi am dorit să Ne arătăm îndurarea față de fiii lui Israel, pe care Faraon îi asuprea pe pământ, și am voit să le nimicim lor inamicul și să le îndepărtăm slăbiciunea, făcându-i lideri ai adevărului și modele deme de urmat, și să-i facem moștenitori ai țărâmului Levantului, după pieirea lui Faraon, așa cum Allah a spus: „Și pe oamenii care au fost oprimați i-am făcut moștenitori peste ținuturile de răsărit ale pământului și peste ținuturile lui de apus, pe care Noi le-am binecuvântat.”

◆ **Dintre pildele acestor versete:** 1 - Credința și faptele bune sunt motive ale salvării în Viața de Apoi.

2 - Necredința și păcatele sunt motive ale întării în Foc. 3 - Prohibiția oprimirii și vânătorii în locurile sfinte.

4 - Victoria și fermitatea stabilității este o consecință a credincioșilor.

6 Pentru a stabili un loc sigur pentru ei pe pământ, dându-le stăpânirea asupra sa, și pentru a-i arăta lui Faraon și sprijinitorului lui de bază, Haman, și oștenilor lor ceea ce care se temeau pierderea stăpânirii și acapararea acesteia de către unul dintre bărbații neamului lui Israel.

Și când Allah a pomenit consecințele domniei lui Faraon, și că Moise va aduce onoare poporului său, El a amintit și despre creșterea și educarea lui Moise (pacea fi asupra sa) până în momentul începerii misiunii sale profetice.

7 Și i-am insuflat mamei lui Moise: „Alăptează-l, și dacă te temi pentru el de răul lui Faraon și al neamului său, să nu-l ucidă, atunci aruncă-l în fluviul Nil, și nu te teme că are să se înece și nici nu-ți fie frică de Faraon, și nu fi mâhnită de despărțirea de el. Căci Noi îl vom întoarce la tine și îl vom face unul dintre trimișii lui Allah la făpturile Sale.”

8 Ea a făcut întocmai cum I-am poruncit, punându-l într-o cutie, și aruncându-l în apa fluviului. Oamenii lui Faraon l-au găsit și l-au luat, pentru a împlini voia lui Allah ca Moise să fie dușman și cauza pierderii domniei din mâinile lui Faraon, aducând-i necaz. Căci Faraon și Haman, și ajutoarele lor erau cu toții păcătoși, pentru necredință și nedreptate, și stricăciunea ce o făceau pe pământ.

9 Iar când Faraon a vrut să îl ucidă, soția lui i-a spus: „Acest băiat este o sursă de fericire pentru mine și pentru tine. Nu-l ucide. Poate că el ne va fi de folos, servindu-ne, sau poate că noi îl vom lua drept fiu.” Și ei nu știau care vor fi urmările domniei lor, prin mâna sa.

10 Și inima mamei lui Moise a devenit goală de orice alt aspect al vieții, afară de situația lui Moise, și ea nu reușea să fie cu răbdare. Aproape că era să dea în vileag faptul că el era fiul ei, datorită atașamentului ce i-l purta. Însă Noi i-am întărit inima, făcând-o statornică, și i-am dat ei răbdare pentru a fi dintre credincioșii care își pun încrederea în Domnul lor și sunt răbdători față de decretul Său.

11 Și mama lui Moise (pacea fie asupra sa) a spus surorii lui, după ce l-a aruncat în apă: „Urmărește-l, ca să afli tot ce i se va petrece.” Așadar, ea l-a urmărit din depărtate, ca nimeni să nu afle situația ei, fără ca Faraon și oamenii săi să bănuiască faptul că ea este sora lui și dorește să știe vești legate de el.

12 Și Moise a refuzat, conform planului lui Allah, să fie alăptat de alte doici, iar când sora lui a văzut aceasta, le-a spus: „Să vă duc eu la stăpânii unei case, care să-l îngrijească pentru voi și care să fie sinceri față de el?”

13 Astfel l-am întors Noi pe Moise la mama sa, ca ochii ei să se răcorească văzându-l și fiindu-i aproape, și ca ea să nu plângă plecarea lui. Ca ea să știe că promisiunea lui Allah de a-l întoarce la ea pe Moise este adevărată, și nu există nicio îndoială în privința ei, însă cei mai mulți dintre ei nu știu această promisiune, și nimeni nu știe că ea este mama lui.

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Planul lui Allah pentru robii săi este de a-i pune în siguranță de dușmanii lor.
- 2 - Planurile tiranilor duc la pierzania lor.
- 3 - Devotamentul deosebit al mamelor față de pruncii lor.
- 4 - Permișiunea utilizării unei păcăleli admisibile pentru a scăpa de agresiunea tiranului.
- 5 - Împlinirea promisiunii lui Allah este sigură.

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾ فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾ وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتْ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرِغًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتِ لَأُخْتِي هَٰذَا قَصِيَّةٌ فَبَصُرْتُ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصْحُونَ ﴿١٢﴾ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي
 الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا
 فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ
 فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَّلَهُ
 مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ
 مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ
 هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ
 ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا
 الَّذِي اُسْتَنْصَرُهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ وَمُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ
 مُّبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا أَنِ ارَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ
 يَمْوَسَىٰ أَرِيدُ أَنْ تُقَاتِلَنِي كَمَا قَاتَلْتَ نَفْسًا بِأَلْأَمْسِ إِن تُرِيدُ
 إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَاتُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمَصْلُوحِينَ
 ﴿١٩﴾ وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَمْوَسَىٰ إِنَّ الْمَلَائِكَةَ
 يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾
 فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

Și când Allah a menționat copilăria lui Moise, El a menționat și tinerețea sa, spunând:

﴿14﴾ Și când el a ajuns la vârsta bărbăției și era pe deplin format, Noi i-am dat lui înțelegerea și știința religiei poporului lui Israel, înainte de misiunea sa profetică. Și așa cum Noi l-am răsplătit pe Moise pentru răbdarea lui, tot astfel Îi vom răsplăti pe toți oamenii buni, în toate timpurile și locurile.

﴿15﴾ Și Moise a intrat în cetate într-un ceas de odihnă pentru oameni, și a găsit acolo doi oameni certându-se și lovindu-se unul pe altul. Unul dintre ei era dintre oamenii neamului lui Israel, iar altul dintre poporul coptic, dușmanul său. Bărbatul din neamul său i-a cerut ajutorul împotriva inamicului, și Moise l-a lovit pe dușman cu pumnul său, omorându-l. Moise a spus: „Aceasta este dintre faptele lui Șeitan și dintre ispitele lui, care îi duc în rătăcire pe cei care îi urmează. Dușmănia lui este clară, iar ceea ce mi s-a petrecut mie se datorează dușmăniei lui, și el este un rătăcitor care vrea să mă rătăcească.”

﴿16﴾ Moise s-a rugat Domnului său, recunoscându-și fapta: „O, Domnul meu, eu mi-am nedreptățit sufletul omorând acest om, așadar iartă-mi păcatul.” și Allah i-a arătat lui iertare, căci El este Cel mai Iertător cu robii săi care se căiesc, și Cel mai Milostiv cu ei.

﴿17﴾ Apoi relatarea despre ruga lui Moise continuă, iar acesta a mai spus Domnului său: „O, Domnul meu, pentru puterea, înțelepciunea și cunoașterea pe care mi le-ai dăruit, eu nu voi ajuta niciodată pe nelegiuți în faptele lor.”

﴿18﴾ Și după faptă sa de a omorî pe bărbatul din cetate, el a prins frică dis de dimineață, uitându-se în jur pentru a vedea ce are să se întâmple. Bărbatul care îi ceruse ajutorul cu o zi înainte, l-a strigat iarăși, cerându-i să îl ajute împotriva altui bărbat coptic. Atunci Moise i-a răspuns: „Fără îndoială, tu ești un ispititor în rătăcire oarbă.”

﴿19﴾ Dar când a vrut să-l lovească pe bărbatul coptic, care le era dușman amândurora-și lui Moise și oamenilor din neamul lui Israel-israelitul, crezând că Moise intenționa să-l lovească pe el, căci l-a auzit numindu-l ispititor în rătăcire oarbă. Așadar acesta i-a spus lui Moise: „O, Moise! Voiești să mă ucizi pe mine, așa cum ai ucis ieri un suflet? Tu nu voiești decât să fii un tiran violent pe pământ, omorând și asuprind oamenii, și nu voiești să fii dintre cei împăciuitori!”

﴿20﴾ Și când vestea s-a împrăștiat, a venit un bărbat de la capătul cetății, alergând, și a zis: „O, Moise! Cârmuitorii pun la cale să te omoare. Deci fugi din cetate! Eu îți sunt bun sfătuitor, căci ei te vor urmări, te vor prinde și te vor ucide.”

﴿21﴾ Moise a urmat sfatul omului, și a plecat din cetate, de frica a ceea ce urma să i se întâmple. Și el s-a rugat Domnului său: „O, Domnul meu, scapă-mă pe mine de asupritori și nu lăsa răul lor să mă ajungă.”

🌸 Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Recunoașterea păcatelor face parte din manierele rugii.
- 2 - Mulțumirea demnă de laudă este aceea care menține robul în starea de supunere față de Domnul său și departe de păcate.
- 3 - Importanța sfatului sincer în cazul în care este necesar pentru a salva un credincios de la pieire.
- 4 - Căutarea mijloacelor de salvare, și căutarea refugiului la Allah prin rugă.

22 Și când s-a întors cu fața către tărâmul Madyan, el a spus: „Poate că Domnul meu îmi va arăta o cărare bună și nu voi fi rătăcit prin ea.”

23 Și când a ajuns la locul de băut apă în Madyan, de unde oameni iau apă pentru băut, a găsit un grup de bărbați adăpându-și turmele, și lângă ei a văzut două femei care-și țineau turmele în spate, până ce acei dintâi vor fi terminat adăpatul. Moise (pacea fie asupra sa) le-a întrebat: „Ce este cu voi, nu adăpați turma odată cu ceilalți oameni?” Ele au spus: „Obiceiul nostru este să așteptăm și să nu dăm apă de băut până ce păstorii nu își întorc turmele, de frică să nu ne amestecăm cu ei. Iar tatăl nostru este foarte în vârstă și nu poate ieși să le adape, așadar noi suntem forțate de împrejurări să adăpăm turmele noastre.”

24 Așadar, el s-a milostivit de ele, și le-a adăpat turmele. Apoi s-a întorc către un loc umbros, pentru a se odihni, și s-a rugat Domnului său, spunând: „Doamne, eu am mare nevoie de binele pe care îl faci să coboare asupra mea!”

25 Când s-au înapoiat la tatăl lor, ele i-au povestit despre Moise, și acesta a trimis pe una dintre fiicele sale, mergând smerita, să îl invite la ei. Așadar, când Moise a intrat la tatăl lor și i-a povestit cele întâmplate, acesta i-a răspuns, liniștindu-l: „Nu te teme, ai scăpat de poporul nedrept al lui Faraon și al oamenilor săi, ei nu au nicio putere în Madyan, așadar niciun rău nu te va ajunge din partea lor.”

26 Una dintre fetele sale a spus: „O, tată, angajează-l pe el plătindu-i un salariu, ca să aibă grijă de turmele noastre. El este dintre cei mai bun oameni pe care îi poți angaja, căci este puternic și de încredere, și cu forța sa el poate duce la bună îndeplinire ceea ce i se cere, și este demn de încredere pentru a avea grijă de cele ce îi se încredințează.”

27 Acesta a spus: „Intenționez să căsătoresc cu tine pe una dintre fetele mele, cu condiția ca tu să mă servești timp de opt ani. Iar dacă vei împlini tu zece ani, aceasta va fi drept milostivire din partea ta. Iar eu nu vreau să pun asupra ta nicio dificultate. Tu mă vei afla, dacă Allah va dori, dintre cei dreptcredincioși.”

28 El a spus: „Aceasta să fie înțelegerea dintre mine și tine. Pe oricare dintre termene le voi împlini, nu va fi asupra mea nicio rea voință. Allah fie martor asupra acelor pe care le-am vorbit.”

✿ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Căutarea refugiului la Allah este calea către mântuire în această viață și în Viața de Apoi.
- 2 - Sfiala femeii credincioase este motivul demnității sale și statutului său înalt.
- 3 - Participarea femeilor la sfaturi, și dacă opinia ei este corectă, aceasta este un lucru de laudă.
- 4 - Puterea și încrederea sunt atribute ale liderului de succes.
- 5 - Zestrea poate fi sub forma unui serviciu benefic.

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ۝ فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لَمَّا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ۝ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَأَبَتِ اسْتَجِرْهُ إِنِّي خَيْرٌ مِّنْ اسْتَجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ۝ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِكَ بِإِحَادٍ أُنْتِ هَتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَجَّجْتُ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُشْقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ۝

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْوَسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدَبِّرًا وَلَمْ يَعْقِبْ يَمْوَسَىٰ أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِينَ ﴿٣١﴾ أَسْلَكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَنَبَكَ بِرَهْطَانٍ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾ قَالَ سَنُنْشِئُ عُصْدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَيِّتِنَا أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٣٥﴾

29) Și când Moise și-a împlinit cele două termene, ceea ce înseamnă zece ani, și călătorea însoțit de familia sa, din Madyan în Egipt, a observat un foc în direcția muntelui Tur. El a zis către familia sa: „Rămâneți aici, eu văd un foc. Poate că vă voi aduce de acolo vreo veste, sau un tăciune aprins pe care să îl faceți foc de la care să vă încălziți în vremea rece.”

30) Însă, când Moise s-a apropiat de focul pe care îl văzuse, Domnul său cel Atotputernic l-a strigat din partea dreaptă a văii pe care Allah a binecuvântat-o, conform spuselor Lui către Moise: „O, Moise, Eu sunt Allah, Domnul tuturor făpturilor!

31) Aruncă-ți toiagul!”, și el l-a aruncat, conform poruncii Domnului său Și când l-a văzut mișcându-se și târându-se, ca un șarpe adevărat, s-a întors, îndepărtându-se înfricoșat. Așadar, Domnul său l-a chemat: „O, Moise, apropie-te, nu te teme de el. Căci tu ești dintre cei feriți de el și de alte lucruri de care te temi.”

32) „Și vâra mână ta în deschizătura cămășii, lângă gât, și ea va ieși albă, fără să fie atinsă de lepră.” Și el și-a vârat mâna, și ea a devenit albă ca zăpada. „Și strânge brațul către tine, ca să nu îți fie frică!” iar el l-a strâns și teama i s-a risipit. „Aceste două lucruri amintite-mâna și toiagul-sunt două dovezi de la Domnul tău pentru Faraon și căpeteniile lui, căci ei sunt un popor răzvrătit și nelegiuit, din pricina necredinței și păcatelor lor.”

33) Moise a pledat la Domnul său, spunând: „Eu am ucis un om dintre ei, și mă tem ca ei să nu mă omoare dacă mă voi duce la ei să le transmit ceea cu care am fost trimis.

34) Și fratele meu Aaron este mai elocvent în vorbire decât mine, deci trimite-l alături de mine drept sprijinitor, să mă ajute cu vorba dacă Faraon și oamenii săi mă vor tăgădui, așa cum este obiceiul altor națiuni cu profeții trimis lor înaintea mea, pe care i-au tăgăduit.”

35) Allah a spus, răspunzând rugii lui Moise: „O, Moise, Noi te vom întări pe tine, trimițându-l pe fratele tău alături de tine drept ajutor, și vă vom da Noi vouă amândurora dovezi și ajutor, așa încât ei nu vor putea să vă pricinuiască niciun rău datorită semnelor Noastre cu care Noi vă trimitem la ei. Niciun rău nu se va abate asupra voastră și nici asupra celor care vă vor urma dintre credincioși.”

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Împlinirea legămintelor este condiția celor credincioși.
- 2 - Allah i-a vorbit lui Moise, cu adevărat.
- 3 - Cel care cheamă la calea lui Allah are nevoie de cineva să îl ajute.
- 4 - Elocvența în vorbire este necesară pentru cei care cheamă la calea lui Allah.

36 Și când Moise (pacea fie asupra sa) a venit la ei cu semnele Noastre limpezi, ei au zis: „Acestea nu sunt decât minciuni născocite de Moise, și noi nu am auzit de așa ceva la străbunii noștri.”

37 Moise i-a zis lui Faraon: „Domnul meu știe cel mai bine cine este cel care vine aducând călăuzire de la El, Atotputernicul, și știe al cui sfârșit va fi cel mai bun în Viața de Apoi. Nelegiuții nu vor câștiga ceea ce doresc și nici nu vor fi scăpați de teroare.”

38 Faraon a zis către căpeteniile poporului său: „O, căpetenii, eu nu cunosc niciun dumnezeu pentru voi în afară de mine, așadar, o, Haman, arde pentru mine lutul până se întărește, și construiește-mi o structură măreață, pe care să mă urc și să-L văd pe Dumnezeul lui Moise. Însă eu cred că Moise minte atunci când spune că a fost trimis de Allah la mine și la poporul meu.”

39 Și aroganța lui Faraon și a oștenilor săi a sporit, și ei au semănat stricăciune în pământul Egiptului fără drept, și au tăgăduit învierea, și au crezut că nu se vor întoarce la Noi în Ziua Învierii pentru recompensă și pedeapsă.

40 Și Noi i-am luat pe el și pe oștenii lui și i-am aruncat în mare, și i-am înecat până ce au fost pierduți: O, trimisule, iată care este urmarea tiranilor și sfârșitul lor, consecințele și sfârșitul lor a fost pieirea.

41 Și am făcut din ei un exemplu pentru nelegiuți și rătăciți, care cheamă către Foc cu ceea ce răspândesc dintre necredință și călăuzire greșită, și în Ziua Judecății nu vor găsi niciun ajutor care să îi scape de pedeapsă, pentru ceea ce răspândesc din căile greșite și pentru lucrurile la care au chemat în rătăcire.

Păcatul acestor fapte va fi scris pentru ei, și păcatul celor care îi urmează și le comit.

42 Și în plus față de pedeapsă, Noi i-am împresurat în această viață de umilință și demitere, iar în Ziua Judecății ei vor fi dintre cei detestați și îndepărtați de îndurarea lui Allah.

43 Noi i-am revelat lui Moise Tora, după ce am trimis profeți neamurilor de mai înainte, pe care aceștia i-au tăgăduit, și Noi i-am nimicit pentru cele pe care le-au tăgăduit. În acestea se află îndemnare benefică pentru oameni și pentru faptele lor, părăsind ceea ce le aduce prejudicii. Și în ele se află călăuzire către adevăr, și îndurare pentru această viață și pentru Viața de Apoi, ca ei să primească avertizarea și să fie mulțumitori, și să creadă.

🌟 Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Desființarea adevărului datorită unor suspiciuni nefondate reprezintă situația asupritorilor.
- 2 - Aroganța împiedică de la urmarea adevărului.
- 3 - Sfârșitul tragic al oamenilor aroganți este hotărârea lui Allah, Domnul lumilor.
- 4 - Minciuna își are căpeteniile ei, și pe cei care cheamă către ea și manifestările ei.

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ٣٦
وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ٣٧
وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْمَنُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَّعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لأظنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ٣٨
وَأَسْتَكَبرُوهُ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ٣٩
فَآخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ٤٠
وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ ٤١
وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ٤٢
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ٤٣

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ۝٤٤ وَلَكِنَّا أَشْنَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمَ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۝٤٥ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحِمَهُ مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝٤٦ وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝٤٧ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَذِبٍ لَّهٗ قَوْلٌ ۝٤٨ قُلْ فَاتُوا بِي كِتَابٍ مِّنْ عِندِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝٤٩ فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَغْيَرٍ هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝٥٠

44 O, trimisule, tu nu ai fost pe coasta de apus a muntelui când Noi i-am dat porunca lui Moise, trimițându-l la Faraon și la neamul său, și nici nu i-ai fost martor pentru a ști detaliile acestei povești și a le spune oamenilor. Ci ceea ce le spui lor este ceea ce ți-a revelat Allah ție.

45 Însă Noi am scos alte generații și făpturi după Moise, și vremea ce a trecut a fost îndelungată, așadar ei au uitat promisiunile lui Allah. Și tu nu ai fost dintre oamenii din Madyan, propovăduindu-le lor semnele Noastre. Ci Noi te-am trimis de la Noi, și ți-am revelat Noi povestea lui Moise și viața sa din Madyan, și tu ai spus oamenilor ceea ce Noi ți-am pogorât.

46 Nici nu ai fost pe latura muntelui Tur, când l-am chemat pe Moise și i-am revelat lui ceea ce am voit. Ci Noi te-am trimis drept îndurare de la Domnul tău pentru oameni cărora nu le-a fost trimis niciun prevenitor înainte de tine, ca ei să primească îndemnare și să creadă în cele cu care tu ai fost trimis de la Allah cel Atotputernic.

47 Și de vor primi ei o pedeapsă de la Allah pentru ceea ce în care se află dintre necredință și păcate, atunci ei se vor lamenta pentru că nu le-au fost trimiși lor profeți, spunând: „Dacă Tu ne-ai fi dat nouă un trimis care să ne arate semnele și să le aplice, noi am fi dintre credincioșii care cred în Tine și se supun poruncii Domnului lor.” Fără aceasta Noi le-am grăbi lor pedeapsa, însă am întârziat-o pentru a le trimite lor un profet drept martor împotriva lor.

48 Însă când Muhammed a venit la oamenii tribului Qurayș cu mesajul de la Domnul său, ei i-au întrebat pe evrei despre el, iar aceștia le-au dictat lor această dovadă a lor, și ei au spus: „Are Muhammed ceea ce a avut Moise dintre semnele cele clare care să demonstreze că el este un trimis de la Domnul său, precum mâna sau toiagul?” O, trimisule, spune-le drept răspuns: „S-au aflat evreii în necredință față de ceea ce Moise a adus mai înainte, și au spus ei despre Tora și despre Coran că acestea ar fi două vrăjitorii care se sprijină una pe cealaltă, și au spus ei: Noi nu credem în Tora și în Coran?”

49 O, trimisule, spune-le: „Aduceți o carte de la Allah care să fie o călăuză mai bună decât Tora și Coranul, pe care să o urmez, dacă voi spuneți adevărul atunci când pretindeți că Tora și Coranul sunt vrăjitorii.

50 Dar dacă tribul Qurayș nu acceptă chemarea mea, aceea de a aduce o Carte mai bună decât Tora și Coranul pentru călăuzire, să știe că necredința lor în ele nu este o dovadă, ci numai urmarea poftelor. Și cine este mai rătăcit decât cel care-și urmează propriile poftes, lipsit de călăuzire de la Allah?” Căci Allah nu călăuzește către adevăr pe nelegiuiți datorită necredinței lor în El.

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Respingerea pretențiilor că profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) cunoaște nevăzutul, ci el cunoaște numai ceea ce i-a fost revelat de Allah.
- 2 - Cunoștințele se pierd cu trecerea vremii îndelungate.
- 3 - Provocarea necredincioșilor să aducă ceea ce este o mai bună călăuză decât ceea ce Allah a revelat trimișilor Săi.
- 4 - Rătăcirea necredincioșilor datorată urmării propriilor poftes.

51 Noi am făcut Cuvântul să ajungă la politeiști și la evreii poporului lui Israel cu poveștile națiilor de dinainte. Și Noi le trimitem pedeapsa pentru tăgăduirea profeților Noștri, pentru ca ei să primească îndemnare și apoi să creadă, după ce mai înainte tăgăduiseră.

52 Acei care au fost statornici în credința lor în Tora, înainte de trimiterea Coranului, aceștia cred în Coran pentru ceea ce găsesc în Cărțile lor drept informații despre el și descriere a sa.

53 Și când le este recitat lor, ei spun: „Noi credem în el, căci este Adevărul, asupra căruia nu există nicio îndoială, care este trimis de Domnul nostru. Noi am fost credincioși-musulmani-înainte, prin credința noastră în ceea ce au adus profeții de dinaintea lui.

54 Acei care sunt descriși prin ceea ce s-a menționat, lor Allah le dă răsplata pentru faptele lor, dublată, pentru că au fost statornici în credința în Cartea lor, și au crezut în Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) atunci când a fost trimis. Și ei resping răul păcatelor lor, săvârșind fapte bune, și cheltuiesc din ceea ce care Noi i-am înzestrat.

55 Și când cei credincioși aud vorbe deșarte de la oamenii Cărții, ei se întorc fără să le bage în seamă și spun neamului lor: „Pentru noi este răsplata faptelor noastre, și pentru voi este răsplata faptelor voastre. Voi ați fost feriți din partea noastră de orice neajuns, cu vorba sau fapta, și noi nu căutăm tovărășia celor neștiutori. Ei dăunează religiei și vieții.”

56 O, trimisule, tu nu călăuzești pe cei pe care îi iubești către credință - precum cazul lui Abu Talib - ci Allah călăuzește pe cine dorește El. Și El știe cel mai bine, prin Știința sa de dinainte, cine sunt acei ce primesc îndrumarea către calea cea dreaptă.

57 Politeiștii dintre oamenii din Mecca au spus, scuzându-se de la a urma islamul și de la a crede în el: „Dacă noi am urma islamul cu care tu ai venit, dușmanul nostru ne va scoate din pământul nostru cu repeziciune.” Oare nu le-am făcut Noi lor un sanctuar sigur, unde nu este permisă tirania și vărsarea de sânge, și sunt la adăpost de invazia altora asupra lor, și care le dă roade felurite drept îndestulare de la Noi? Însă cei mai mulți nu înțeleg binecuvântările pe care Allah le-a revărsat asupra lor și nu Îi aduc mulțumire pentru ele.

58 Și câte nații care au ales necredința în binecuvântările lui Allah asupra lor și au păcătuit din abundență au primit pedeapsa de la Noi și Noi i-am pierdut prin aceasta. Și căminele lor sunt pustii, nimeni nu locuiește acolo după ei, ci oamenii trec pe lângă ele, călătorind. Însă Noi suntem moștenitorii cerului și al pământului și ai tuturor celor din ele.

59 O, trimisule, Domnul tău nu va nimici nicio cetate până ce nu le va fi trimis un profet, așa cum el te-a trimis pe tine la Mama Cetăților, care este Mecca. Noi nu vom pierde pe cei din ele câtă vreme ei cred, însă Îi vom nimici dacă persistă în necredință.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Virtutea celor care cred în profetul Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) dintre Oamenii Cărții, și răsplata lor dublă.

2 - Călăuzirea către acceptarea islamului și împlinirea faptelor bune este în Mâna lui Allah, și nu în mâna trimișilor sau a altora.

3 - Urmarea adevărului are drept consecință siguranța și nu frica, așa cum au pretins politeiștii.

4 - Pericolele luxului, atât la nivel individual cât și social.

5 - Din îndurarea lui Allah face parte și aceea că El nu pedepsește pe oameni decât după ce au fost avertizați, prin trimiterea de profeți.

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ٥١ الَّذِينَ
آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ٥٢ وَإِذْ آتَيْنَا
عَلَيْهِمْ قَالُوا أَمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ
مُسْلِمِينَ ٥٣ أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرُهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرُءُونَ
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ٥٤ وَإِذَا سَمِعُوا
الْلَّغْوَ اعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَمٌ
عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ٥٥ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ
وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ٥٦
وَقَالُوا إِن نَّبْتَغِ الْهُدَى مَعَكَ نَتَّخِظُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَمْ
نُمْكِنْ لَهُمْ حَرَمًا أَمِنَّا يُجَبِّئُ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا
مِّنْ لَّدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٥٧ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ
قَبْلِهِ بِطَرَفِ مَعِيشَةٍ فَتِلْكَ مَسَكِنُهُمْ لَمْ تَسْكَنْ مِنْ
بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ٥٨ وَمَا كَانَتْ رُبُّكَ
مُهْلِكَ الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمِّهَارِ سُورًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ
أَيَّتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ٥٩

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا وَمَا عِنْدَ
 اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا
 فَهُوَ لَيْقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَّعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦٦﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِي
 الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا
 هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ
 مَا كَانُوا إِلَّا نَانِيعِبُدُونَ ﴿٦٨﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ
 فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٩﴾
 وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٠﴾
 فَعَمِيَّتَ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٧١﴾ فَأَمَّا
 مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَغَسَّيْنَا أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٧٢﴾
 وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ
 اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ
 صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ
 الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٥﴾

Și când politeiștii s-au scuzat de la a urma adevărul, invocând dificultățile aflate în război și retezarea relațiilor comerciale, Allah le-a răspuns, zicând:

﴿60﴾ Și ceea ce Domnul vostru v-a dat și de care voi vă bucurați este dintre podoabele aceste lumi și acestei vieți, care se vor termina. Și ce se află la Allah este mai mareț ca și răsplată, în Viața de Apoi, și cu mult mai dăinuitor decât ceea ce se află în această lume și viața efemeră, cu plăcerile ei. Nu veți înțelege voi aceste lucruri, și nu veți alege ceea ce este dăinuitor mai degrabă decât ceea ce se va sfârși?

﴿61﴾ Și ei aseamănă pe cei cărora Noi le-am promis paradisul și plăcerile lui fără sfârșit, cu cei cărora Noi le-am dat averi și podoabele acestei vieți lumești, iar în Ziua Judecării va fi aruncat în Foc.

﴿62﴾ Ziua în care Domnul lor cel Atotputernic îi va chema, și va spune: „Unde sunt asociații mei pe care voi i-ați adorat în locul meu și despre care ați pretins că Mi-ar fi egali?”

﴿63﴾ Cei care au chemat la necredință și merită pedeapsa, vor zice: „Domnul nostru, aceștia sunt acci pe care noi i-am dus în rătăcire, căci noi înșine eram rătăciți. Noi ne lepădăm de ei, ei nu ne adoraу pe noi ci îl adoraу pe Șeitan.”

﴿64﴾ Li se va zice: „Chemați pe sprijinitorii voștri, să vă scape de umilință.” Apoi, ei îi vor chema pe partenerii lor, însă aceia nu vor răspunde, și vor vedea pedeapsa pregătită lor. Își vor dori să fi fost călăuziți în această viață.

﴿65﴾ Acela zi în care Allah îi va striga, zicând: „Ce le-ați răspuns profeților pe care vi i-am trimis?”

﴿66﴾ Apoi dovezile le vor fi nevăzute, și ei nu vor spune nimic, și nici nu se vor întreba unul pe celălalt, datorită terorii în care se vor afla, știind pedeapsa ce urmează.

﴿67﴾ Însă acela dintre politeiști care s-a căit pentru necredința lui, a crezut în Allah și în trimisul Său și a făcut fapte bune, acela va fi printre cei care obțin izbânda celor pe care le cer, și vor fi scăpați de cele de care se tem.

﴿68﴾ O, trimisule, Domnul tău creează ceea ce El dorește și alege pe cine dorește El pentru supunerea Sa și pentru a-i da profeția. Alegerea nu este a politeiștilor care îl tăgăduiesc pe Allah. Slavă lui Allah, și El este cu mult deasupra partenerilor adorați în locul Lui.

﴿69﴾ Și Domnul tău știe ceea ce se află ascuns în inimile lor, și ceea ce ei fac cunoscut din acestea. Nimic nu îi este Lui ascuns, și El îi va răsplăti.

﴿70﴾ Și El este Allah cel Atotputernic. Nu există niciun dumnezeu în afară de El care să merite să fie adorat. Numai lui I se cuvine lauda în această lume și preamărirea în Viața de Apoi. A lui este Judecata dreaptă, fără nicio nedreptate, și la El veți fi întorși în Ziua Judecării, pentru socoteală și răsplată.

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Omul cu mintea sănătoasă este cel care preferă ceea ce dăinuiește în locul a ceea ce piere.
- 2 - Căința șterge ceea ce a fost înainte de ea.
- 3 - Alegerea este a lui Allah și nu a robilor Săi, așadar ei nu au niciun drept de a obiecta împotriva ei.
- 4 - Știința lui Allah cu privire la ceea ce este fătîș și ceea ce este ascuns din faptele robilor Săi.

71 O, trimisule, spune acelor politeiști: „Spuneți-mi, dacă Allah ar vrea să facă noaptea fără de sfârșit, până în Ziua Judecății, ce Dumnezeu există în afară de Allah, care vă poate lumina precum lumina zilei? Nu veți asculta voi aceste dovezi?! Nu veți lua aminte la aceste semne, și nu veți pricepe că numai Allah este Unicul Dumnezeu, Cel care vă aduce toate acestea?!”

72 O, trimisule, spune-le: „Spuneți-mi, dacă Allah ar vrea să facă ziua fără de sfârșit, până în Ziua Judecății, ce Dumnezeu există în afară de Allah, care vă poate da o noapte în care să vă puteți odihni de oboseala muncii de peste zi, și apoi să vă lumineze cu lumina zilei? Nu veți asculta voi aceste dovezi?! Nu veți lua aminte la aceste semne, și nu veți pricepe că numai Allah este Unicul Dumnezeu, Cel care vă aduce toate acestea?!”

73 Numai din Îndurarea Sa, El v-a făcut vouă, o, oamenilor, noaptea întunecată pentru a dormi în ea după truda zilei de muncă, și v-a luminat ziua pentru a vă căuta proviziile pe durata ei, poate voi veți fi mulțumitori.

74 Ziua în care Domnul cel Atotputernic îi va chema, spunând: „Unde sunt partenerii Mei, despre care ați susținut că Îmi sunt Mie egali?”

75 Și din fiecare comunitate Noi vom scoate pe trimisul lor, pentru a fi martor asupra celor în care ea s-a aflat, dintre necredință și tăgăduire. Și vom spune celor care au refuzat credința dintre aceste națiuni: „Aduceți scuzele și dovezile voastre pentru ceea ce ați făcut dintre necredință

și tăgăduire.” Iar dovezile lor vor fi dispărut, și ei vor ști că Adevărul asupra căruia nu există nicio îndoială este la Allah, și asociații pe care ei i-au născocit nu vor fi nicăieri.

Și când Allah a pomenit faptul că Faraon avea o poziție de seamă pe pământ datorită autorității sale, El a amintit nelegiuirea lui Qarun datorată averii, și a spus:

76 Qarun a fost dintre oamenii neamului lui Moise (pacea fie asupra sa). Însă el s-a semețit față de ei. Și Noi i-am dat lui comori și avere din abundență, încât cheile lor erau o povară pentru un grup de bărbați puternici. Neamul său i-a zis: „Nu te bucura cu bucuria celui arogant, căci Allah nu-i iubește pe cei semeți, ci îi disprețuiește și îi pedepsește pentru aroganța lor.”

77 Ci caută cu ceea ce Allah ți-a dăruit răsplata Vieții de Apoi, cheltuind pentru cauze bune, fără a uita de partea ta din viață lumească în privința băuturii, hranei, hainelor și alte binecuvântări, fără extravaganta și arogantă. Ci fii blând în fața Domnului tău și față de robii Săi, căci Allah a fost blând cu tine. Și nu căuta să faci stricăciune pe pământ, comițând păcate și delăsându-te de faptele bune, căci Allah nu îi iubește pe cei care seamănă stricăciune pe pământ, ci îi disprețuiește.

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Succesiunea nopții și a zilei face parte dintre binecuvântările lui Allah, pentru care trebuie să fim recunoscători.
- 2 - Abuzul poate consta în pozițiile de putere sau posesia de averi.
- 3 - Allah îi disprețuiește pe cei care sunt fericiți cu aroganță.
- 4 - Importanța sfătuirii celor care pot cădea în încercări.
- 5 - Disprețul lui Allah pentru cei care seamănă stricăciune pe pământ.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَمْ لَا تَسْمَعُونَ
٧١ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَمْ لَا تُبْصِرُونَ **٧٢** وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ **٧٣** وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ **٧٤** وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَنَكُمْ فَعْلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ **٧٥** * إِنْ قَدَرُونَ كَاتٍ مِنْ قَوْمٍ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ وَلَتَنُوءَ بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ بِآيَةِ اللَّهِ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ **٧٦** وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ **٧٧**

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ
 مِن قَبْلِهِ مِن الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا
 وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ
 فِي زِينَتِهِ ۖ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا لَيْلَتٍ لَّنَا
 مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
 أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَن ءَامَنَ وَعَمِلَ
 صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهِ
 وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِن فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ وَمِن دُونِ
 اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُتَصَرِّينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا
 مَكَانَهُ بِآلَامٍ يُقُولُونَ وَيَكَفِّرُ اللَّهُ بِسُوءِ الرَّزْقِ لِمَن
 يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَيَقْدِرُ لَوْ لَا أَن مِّنَ اللَّهِ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بَنَّا
 وَيَكُنَّاهُ وَلَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الْأَرْضُ الَّتِي جَعَلْنَا
 لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا أَوَّلَ الْعَقَبَةِ لِلْمُتَّقِينَ
 ﴿٨٣﴾ مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا
 يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

﴿78﴾ Qarun a spus: „Această avere mi-a fost dată mie din cauza științei și puterii mele, și eu o merit pe deplin.” Nu știa el oare, că Allah a nimicit înainte de el, neamuri care erau cu mult superioare, atât din punct de vedere al puterii cât și al dimensiunii averii pe care o strânseseră?! Însă averea și forța nu le-a servit la nimic. Iar nelegiuirii nu vor fi întrebați despre păcatele lor din cauza că Allah nu le-ar ști, ci El îi întreabă despre ele pentru a-i demonstra și a-i umili.

﴿79﴾ Așadar el a ieșit, semețindu-se cu podoabele și mândria sa. Cei care își doreau viața acestei lumi, au zis: „O, ce mult ne-am dori noi să avem podoaba acestei lumi pe care o are Qarun, căci el are o avere bună și suficientă!”

﴿80﴾ Însă cei cărora le fusese dată înțelepciunea au spus, când l-au văzut pe Qarun cu podoabele sale, și când au auzit vorbele prietenilor lor: „Vai vouă! Răsplata lui Allah din Viața de Apoi, și ceea ce El a pregătit dintre binecuvântări pentru cei care cred în El și fac fapte bune este cu mult mai bună decât ceea ce are Qarun dintre podoabele acestei lumi.” Însă ea nu va fi obținută decât de cei care sunt răbdători și care preferă răsplata lui Allah în fața vieții efemere din această lume.

﴿81﴾ Noi am făcut ca pământul să-l înghită pe el și casa lui, împreună cu toți cei din ea, pentru nelegiuirea lui, și nu a avut el nicio ceață care să-l sprijine împotriva lui Allah și nici nu s-a putut ajuta singur.

﴿82﴾ Iar cei care își doriseră banii și podoaba lui, înainte de a se scufunda pământul cu el, au spus,

cu regret și îndemnare: „Nu știm oare noi că Allah lărgeste provizia oricui dorește dintre robii Săi, sau o micșorează cui dorește? Dacă nu era Allah îndurător cu noi, El ne-ar fi pedepsit pentru vorbele noastre. Apoi El ar fi putut să facă să se surpe pământul cu noi așa cum s-a întâmplat cu Qarun.” Și necredincioșii nu izbândesc, nici în această viață și nici în Viața de Apoi, ci urmarea pentru ei este pierderea amândurora.

﴿83﴾ Casa Vieții de Apoi va fi lăcașul binecuvântării și al onoarei pentru cei care nu sunt aroganți pe pământ întru credința în adevăr și urmarea lui. Și ei nu vor să facă stricăciune pe el, iar sfârșitul cel bun este în încântarea Paradisului și în ceea ce el cuprinde dintre plăceri pentru oamenii cei dreți ai lui Allah, drept răsplată pentru că ei au urmat porunca Sa și au evitat ceea ce El a interzis.

﴿84﴾ Cel care vine cu fapte bune în Viața de Apoi, dintre rugăciuni, danie, post, și altele, răsplata lui este mai bună decât fapta sa, iar fapta sa va fi înmulțită de zece ori. Și cel care vine cu fapte rele în Viața de Apoi, precum necredința și camăta, adulterul și altele, acel răufăcător nu va fi recompensat decât prin faptele lui rele, fără nicio adăugire.

◆ Dintre pildele acestor versete:

1 - Toate binecuvântările omenirii sunt de la Allah, prin creare și decret.

2 - Oamenii cunoașterii sunt oameni ai înțelepciunii și ai salvării de încercări, căci cunoașterea călăuzește pe om către ceea ce este bun.

3 - Consecințele semeției și aroganței pe pământ, și a semănării corupției, este distrugerea și pierzania.

4 - Măreția îndurării lui Allah, în înmulțirea faptelor bune pentru credincios, și neînmulțirea celor rele pentru necredincios.

85 Acela care ți-a pogorât Coranul și ți-a poruncit să îl transmiți și să împlinești ceea ce este în el, te va aduce înapoi în Mecca, victorios. O, trimisule, spune politeiștilor: „Domnul meu știe cel mai bine cine este cel care aduce călăuzirea adevărată, și cine este cel în rătăcire învederată, departe de călăuzire și adevăr.”

86 O, profetule, tu nu te așteptai, înainte de a fi trimis, că această Carte îți va fi revelată ție de la Allah. Însă îndurarea lui Allah a făcut să îți fie trimisă ție. Așadar, nu ajuta pe cei care tăgăduiesc și sunt în rătăcire.

87 Și nu-i lăsa pe politeiști să te abată de la versetele lui Allah, după ce acestea ți-au fost recitate și transmise. Ci invită oamenii la credința în Allah, la monoteism, și împlinește fapte conform învățăturilor sale. Și nu sta în compania politeiștilor, care alătură alți dumnezei în adorarea lui Allah, ci fii dintre cei monoteiști, care nu adoră pe nimeni în afară de Allah.

88 Și nu adora, în afară de Allah, niciun alt dumnezeu. Nu există niciun dumnezeu în afară de El. Totul va pieri în afară de Fața celui Atotputernic. Lui îi aparține Porunca, și El judecă precum dorește. La El veți fi întorși în Viața de Apoi, pentru a fi socotiți și recompensați.

Surat Al Ankabut

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Se axează pe cheștiunea statorniciei și a răbdării în cazul încercărilor, și consecințele acesteia.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]

1 Alif, lam, mim, explicații asemănătoare au fost consemnate la începutul Surat Al-Baqara.

2 Oare socotesc oamenii că vor fi lăsați în pace, dacă vor spune „Noi credem!”, și că ei nu vor fi încercați pentru a arăta adevărul a ceea ce au spus, sunt ei credincioși adevărați? Situația nu stă așa cum și-au imaginat ei.

3 Noi i-am încercat pe cei de dinaintea lor și Allah îi cunoaște și ți-i arată pe cei care spun adevărul și sunt sinceri în credința lor, deosebindu-i de cei care mint și sunt înșelători.

4 Oare aceia care păcătuiesc prin păcatul politeiștilor, sau alte păcate, cred că vor scăpa de Noi? Și că vor fi salvați de pedeapsa Noastră? Rea este judecata lor, ei nu vor fi deasupra lui Allah și nici nu vor fi salvați de pedeapsa Lui dacă vor muri necredincioși.

5 Pentru aceia care speră la întâlnirea cu Allah din Viața de Apoi, pentru a fi răsplătiți, să știe că momentul hotărât va veni curând, iar El aude vorbele robilor Săi și le cunoaște faptele. Nimic din ele nu îi scapă lui Allah, și El îi va răsplăti.

6 Iar acela care se luptă împotriva sufletului său, pentru a-l forța să facă fapte bune și să se țină departe de păcate, să știe că lupta sa este în beneficiul său și al sufletului său. Căci Allah nu are nicio nevoie de la faptele sale, iar supunerea lor nu Îl sporește pe El cu nimic, și nici păcatele lor nu Îl afectează.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Interdicția de a-i ajuta pe oamenii călăuzirii greșite.

2 - Porunca de a adera la monoteismul lui Allah și a se ține departe de politeism.

3 - Testarea credincioșilor face parte din decretul lui Allah.

4 - Allah nu are nevoie de supunerea robilor Săi.

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَى مَعَادِ قُلُوبِ رَبِّكَ
أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ وَمَا كُنْتَ
تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا
تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ۝ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ
اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزِلَتْ إِلَيْكَ وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ۝ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ ۝ ٢٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم ۝ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ
لَا يُفْتَنُونَ ۝ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ۝ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝ مَنْ كَانَ يَرْجُوا
لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ وَمَنْ
جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ۝

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولَنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلَنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ وَمَاهُمْ بِحَمِيلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ مِّن شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنَّا لَا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسَّ لَّنْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

7 Acelora care au crezut și au fost răbdători în fața încercărilor Noastre, și au făcut fapte bune, Noi le vom șterge toate păcatele datorită faptelor bune pe care le-au făcut, și Îi vom răsplăti în funcție de cele mai bune fapte pe care le-au împlinit în această viață.

8 Noi am poruncit omului blândețea și purtarea bună față de părinți. O, omule, dacă însă ei se străduiesc să-Mi facă Mie un asociat, despre care tu nu ai nicio cunoștință, așa cum s-a întâmplat cu Saad ibn Abi Waqqas (Allah fie mulțumit de el) și cu mama sa, nu le da lor ascultare în aceasta. Căci nu există supunere față de un rob în detrimentul supunerii față de Allah. Întoarcerea voastră este la Mine în Viața de Apoi, și Eu vă voi vesti cele pe care le-ați făcut în această lume, și veți fi socotiți pentru ele.

9 Iar pe aceia care cred în Allah și au făcut fapte bune îi vom pune în compania celor dreți, în Viața de Apoi, și îi vom aduna pe ei împreună, drept răsplată.

10 Și printre oameni sunt unii care spun: „Noi credem în Allah”, însă când necredincioșii îi pricinuesc rele, consideră ei încercarea acelora asemenea chinului din partea lui Allah. Apoi ei se întorc de la credință, pentru a corespunde cu necredincioșii. O, trimisule, și dacă îți vine ție ajutor de la Domnul tău, atunci spun aceștia: „Noi am fost cu voi.” O, voi cei care credeți, oare nu este Allah Cel care știe cel mai bine ce se află în inimile oamenilor? Nimic nu ascund ele din necredință sau credință care să nu îi fie cunoscut

lui Allah, așadar, cum de îi vestesc ei lui Allah ceea ce este în inimile lor, pe când El știe mai bine ce se află în ele?

11 Și Allah îi știe cu certitudine pe aceia care cred în El, așa cum îi știe cu certitudine și pe cei care sunt ipocriți, arătând credința însă fiind necredincioși.

12 Și necredincioșii spun acelora care cred numai în Allah: „Urmați religia noastră și ceea ce facem noi, și noi vă vom purta păcatele.” Însă Noi îi vom judeca pentru ele, și ei nu vor purta păcatele altcuiva niciodată. Ei mint numai.

Și când respingerea afirmației de a purta păcatele altcuiva a putut fi înțeleasă că necredinciosul care îi cheamă pe alții la necredință nu va primi niciun păcat adițional pentru aceasta, Allah a explicat această opinie falsă, spunând:

13 Acei politeiști care cheamă la necredința lor își vor purta păcatele lor pe care le-au comis, și, alături de povara lor vor purta și povara păcatelor înfăptuite de cei care au urmat chemarea lor, fără a scădea din greutatea celor care i-au urmat. Iar în Ziua Judecății ei vor fi întrebați despre cele asupra cărora s-au aflat în neînțelegere despre minciunile lor în această lume.

14 Și Noi l-am trimis pe Noe oamenilor săi drept profet, și el a stat printre ei nouă sute și cincizeci de ani, chemându-i neîncetat la monoteismul lui Allah, însă ei au insistat să rămână în necredința lor. Apoi potopul a fost trimis asupra lor, în vreme ce ei erau nelegiuți din pricina necredinței lor în Allah, și tăgăduinței față de profeții Săi, și ei au fost nimiciți, înecați.

🌸 Dintre beneficiile acestor versete:

- 1 - Allah șterge păcatele prin fapte bune.
- 2 - Declararea obligativității bunului comportament.
- 3 - Credința în Allah presupune răbdare în fața necazurilor suferite de dragul lui Allah.
- 4 - Oricine aduce o practică rea va purta povara păcatelor sale și pe cea a păcatelor celor care au pus în aplicare respectiva practică, fără a scădea cu nimic din greutatea păcatelor lor.

15 Și Noi l-am salvat pe Noe și pe companionii săi credincioși de pe arcă de distrugere și de înec. Și am făcut din arcă îndemnare pentru toți oamenii.

16 O, trimisule, amintește-ți povestea lui Avraam, atunci când a spus poporului său: „Adorați-l numai pe Allah, și feriți-vă de pedeapsa Lui, prin implementarea poruncilor Sale și evitarea prohibițiilor Lui. Acest lucru este mai bun pentru voi, dacă voi înțelegeți.”

17 O, politeiștilor, voi adorați idoli în locul lui Allah, lucruri care nu vă pot pricinui niciun rău, și nesocotiți minciuni când spuneți că aceștia sunt demni de adorare. Aceia pe care voi îi adorați în locul lui Allah nu au nicio putere în a vă da îndestulare. Așadar căutați îndestularea la Allah, căci este Dătătorul. Supuneți-vă numai Lui și fiți mulțumitori pentru proviziile pe care vi le-a dat. La El vă veți întoarce în Ziua de Apoi, pentru a fi judecați, și nu la idoli voștri.

18 O, politeiștilor, și dacă voi refuzați cele cu care Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost trimis, tot așa au făcut și neamurile dinaintea voastră, precum poporul lui Noe, ‘Ad, Thamud. Iar datoria profetului este numai să propovăduiască limpede, iar el a transmis ceea ce Domnul lui i-a poruncit.

19 Oare cei care tăgăduiesc nu văd cum Allah a înfăptuit creația sa cea dintâi, pe care o repetă după pieirea ei?! Acesta este un lucru ușor pentru Allah, iar El este Cel cu Putere, și nimic nu este imposibil pentru El.

20 O, trimisule, spune acelor care tăgăduiesc învierea: „Purcedeți pe pământ și vedeți cum Allah a început creația Sa.” Și apoi Allah va învia creația Sa după moartea ei, pentru a doua oară, pentru înviere și judecată, căci El este Cel cu Putere și nimic nu îi este imposibil. Allah are puterea de a învia oamenii, așa cum a fost cu putere în a-i crea pentru prima dată.

21 El pedepsește pe cine dorește dintre făpturile Sale cu dreptatea Sa. Și El dă îndurare cui dorește prin mila Sa. Și numai la El veți fi întorși din morminte.

22 Și voi nu veți putea să treceți de Domnul vostru, și nici să fugiți de pedeapsa Sa pe pământ sau în ceruri. Și nici nu aveți voi, în afară de Allah, vreun ocrotitor care să vă apere, și nici vreun ajutor în afară de Allah, care să vă scape de pedeapsa Lui.

23 Aceia care tăgăduiesc semnele lui Allah și întâlnirea cu El în Viața de Apoi, aceia au deznădăjduit la mila intrării în paradis din cauza necredinței lor, și o pedeapsă dureroasă îi așteaptă în Viața Veacului.

🌟 Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Idoli nu aduc îndestulare, așadar nu merită să fie adorați.
- 2 - Cerea de provizii trebuie adresată lui Allah, căci El este Îndestulătorul.
- 3 - Creația cea dintâi este o dovadă a învierii.
- 4 - Intrarea în Paradis este oprită celor care au murit în necredință.

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ
 ١٥ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ
 خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ١٦ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن
 دُونِ اللَّهِ أَوتُنَا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن
 دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ
 وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ١٧ وَإِنْ تُكَذِّبُوا
 فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
 الْمُبِينُ ١٨ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ
 يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ١٩ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
 فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ
 إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٢٠ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ
 مَن يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ٢١ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي
 الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن
 وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ٢٢ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ
 أُولَٰئِكَ يُسَوُّوْنَ مِنْ رَّحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٢٣

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
(٢٤) وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم
بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَىٰكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ (٢٥) * فَأَمَّا مَنْ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ
إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (٢٦)
وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ
الْنُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ
فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ (٢٧) وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ
مِّنَ الْعَالَمِينَ (٢٨) أَيْنَكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ
السَّيْلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمْ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ
قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ (٢٩) قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ (٣٠)

(24) Și răspunsul oamenilor din neamul lui Avraam, după ce el le-a poruncit să îl adore numai pe Allah și să renunțe la adorarea idolilor în afară de El a fost: „Omorâți-l sau aruncați-l în foc, pentru a-i proteja pe dumnezeii voștri.” Dar Allah l-a scăpat pe el din foc. În salvarea sa din foc este un îndemn pentru oamenii care cred, căci ei primesc beneficiul îndemnurilor.

(25) Iar Avraam (pacea fie asupra sa) a zis: „Voi i-ați luat pe idoli în locul lui Allah, din dragostea voastră și stima pentru această viață. Însă în Ziua Judecării dragostea dintre voi va dispărea, și fiecare dintre voi se va dezice de celălalt, atunci când veți vedea pedeapsa, și vă veți blestema unul pe celălalt, iar sălașul vostru va fi Focul. Și voi nu veți avea niciun ajutor care să vă scape de chinul Iadului, și nici idoli voștri pe care obișnuiați să îi adorați nu vă vor ajuta.”

(26) Și Lot (pacea fie asupra sa) a crezut în El, și Avraam (pacea fie asupra sa) a zis: „Eu purced către domnul meu în Levantul cel binecuvântat, căci El este cel Preaînalt, ce nu poate fi înfrânt, și aceia care emigrează către El nu vor fi umiliți. El este cel Înțelept în decretul și planul Său.”

(27) Și noi i-am dat lui Avraam pe Isaac și pe fiul său, Iacob, și am stabilit între urmașii săi profeția și Cărțile trimise de Allah, și Noi i-am dat lui răsplătă pentru răbdarea sa pe calea adevărului în această viață, prin fii dreptcredincioși și laudă frumoasă. Și în Viața de Apoi el vă fi răsplătit cu răsplata celor drepte, și ceea ce a primit în această lume nu va face să scadă răsplata sa nobilă din

Viața de Apoi.

(28) O, trimisule, amintește-ți când Lot a spus oamenilor săi: „Voi săvârșiți o faptă rușinoasă, pe care niciunul dintre oameni nu a mai comis-o înainte de voi, și sunteți primii care inventați un asemenea păcat, pe care natura înăscută pură îl respinge.

(29) Voi vă împliniți dorințele, apropiindu-vă de bărbați, și stați la pândă pe drumuri de frica a ceea ce comiteți dintre faptele imorale. Și voi împliniți fapte rele în adunările voastre, precum nudismul și a răni cu vorba și fapta pe cei care trec pe lângă voi?” Însă oamenii neamului său nu i-au răspuns nimic, după ce el le-a oprit faptele lor rele, ci i-au spus: „Adu asupra noastră pedeapsa lui Allah cu care ne ameninți, dacă tu ești sincer.”

(30) Lot (pacea fie asupra sa) a spus, rugându-se Domnului său, după încăpățânarea neamului său, și i-a cerut să trimită pedeapsa umilitoare asupra lor: „O, Domnul meu, ajută-mă pe mine împotriva oamenilor care fac stricăciune pe pământ, răspândind necredința și păcatele revoltătoare.”

• Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Grija lui Allah pentru robii Săi drepte, salvându-i de urzilele dușmanilor.
- 2 - Virtute emigrării la Allah.
- 3 - Statutul înalt la Allah al lui Avraam și al însoțitorilor săi.
- 4 - Grăbirea răsplătii în această lume nu înseamnă diminuarea ei în Viața de Apoi.
- 5 - Urâtenia comiterii păcatelor în adunările publice.

31 Când îngerii pe care Noi i-am trimis au venit la Avraam cu vestea bună a nașterii lui Isaac și a fiului său Iacob, după el, aceștia i-au spus: „Noi vom nimici pe oamenii din cetatea Sodomei, cetatea neamului lui Lot. Căci acești oameni sunt nelegiuți prin faptele lor imorale.”

32 Avraam (pacea fie asupra sa) a spus îngerilor: „Însă Lot se află printre oamenii cetății pe care vreți să o nimiciți, și el nu este dintre răufăcători.” Îngerii au spus: „Știm cine este în ea, noi îl vom salva pe el și familia sa de la pieire, afară de soția lui. Ea este dintre cei care va rămâne și va fi nimicită odată cu ceilalți.”

33 Și când îngerii au fost trimiși să-i nimicească pe oamenii lui Lot, el a fost mâhnit de venirea lor, temându-se pentru ei de răul celor din cetate, căci îngerii veniseră în forma unor bărbați, iar neamul său se apropia de bărbați cu dorință, și nu de femei. Îngerii i-au zis: „Nu te teme, oamenii din neamul tău nu îți vor face niciun rău și nu fi mâhnit pentru ceea ce noi ți-am spus despre nimicirea lor. Noi te vom scăpa pe tine și familia ta de la pieire, în afară de soția ta, căci ea este dintre cei care vor rămâne și va fi nimicită alături de ei.”

34 Căci noi vom abate asupra oamenilor acestor cetăți ce obișnuiau să facă fapte urâte o pedeapsă din cer. Ea va fi din pietre de lut ars, osândă pentru ei pentru că au părăsit adorarea lui Allah cu fapta lor rea respingătoare pe care obișnuiau să o facă, și anume a se apropia de bărbați cu dorință.

35 Și Noi am lăsat în această cetate distrusă un semn clar pentru cei care pricep. Căci ei sunt cei care primesc îndemnarea semnelor.

36 Locuitorilor din Madyan Noi l-am trimis pe fratele lor într-o descendență, Șuayb (pacea fie asupra sa). Apoi el le-a zis: „O, oameni ai neamului meu, adorați-L numai pe Allah, cu speranța răsplății Zilei de Apoi, și nu faceți stricăciune pe pământ, păcătuiind și răspândind păcatul.”

37 Iar oamenii săi l-au tăgăduit. Apoi i-a apucat cutremurul, pe când ei erau întinși cu fața în jos în casele lor, dimineața, și fețele lor au rămas prinse în pământ, fără să se poată mișca.

38 Și Noi i-am nimicit pe ‘Ad, neamul lui Hud, și Thamud, neamul lui Salih. O, voi, oameni ai Meccăi, nimicirea lor vă este vouă arătată limpede, prin clădirile lor din piatră și ceară din Hadhramaut, distruse și părăsite. În ele este un semn al faptelor lor rele pe care le-au făcut, din necredință și alte păcate, care i-au ademenit și i-au ținut de la calea cea dreaptă, deși putea vedea adevărul. Ei au ales rătăcirea în locul călăuzirii și nedreptatea în locul a ceea ce le-au adus trimișii. Însă cei care aleg să își urmeze poftele, nu urmează călăuzirea.

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Cuvintele lui Allah „vă este vouă limpede...” indică știința arabilor asupra veștilor și locuințelor lor.
- 2 - Relațiile dintre oameni nu au niciun beneficiu dacă nu sunt bazate pe credință.
- 3 - Interesul pentru siguranța oaspeților și apărarea lor.
- 4 - Căminele celor nimiciți constituie o îndemnare pentru cei ce le văd.
- 5 - Cunoașterea adevărului nu poate coexista cu a urma poftelor și a le prefera înaintea călăuzirii.

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا
أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّا أَهْلُهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾
قَالَ إِنِّي فِيهَا لُوْطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَن فِيهَا لَنَجْجِيَنَّهُ
وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرَاتَهُ وَكَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٢﴾ وَلَمَّا
أَنَّ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَاءَ بِهِمْ وَقَبِيحَ بِهِمْ دَرَجًا
وَقَالُوا لَاتَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجِيُكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا
أَمْرَاتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ
هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
﴿٣٥﴾ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
﴿٣٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جِثْمِينَ ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودَ أَوْ قَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ
مِّنْ مَّسْكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ
فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾

وَقَرُّونَ وَفَرَعُونَ وَهَمَنَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا
فَأَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَاقِينَ ﴿٣٩﴾
فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ
الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ
اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ
اتَّخَذَتْ بِعِيدٍ وَإِنْ أَوهَنَ الْبُيُوتِ لَبِثَتْ الْعَنْكَبُوتُ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾ وَتِلْكَ
الْأَمْثَلُ نُصَرِّفُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ
﴿٤٣﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾ أَتُلُّ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

﴿39﴾ Și Noi l-am osândit pe Qarun, când a fost nedrept față de oamenii lui Moise, și am făcut ca pământul să îl înghită pe el și casa lui. Și Noi l-am nimicit pe Faraon și pe ajutorul său, Haman, înecându-i în mare, după ce Moise a venit la ei cu semnele limpezi care probau sinceritatea lui. Însă ei s-au purtat cu aroganță în pământul Egiptului. Ei nu s-au putut salva de pedeapsa Noastră și nici nu au putut să fugă de Noi.

﴿40﴾ Și pe fiecare dintre cei amintiți în prealabil l-am apucat cu pedeapsa Noastră nimicitoare. Unii dintre aceștia sunt oamenii neamului lui Lot, cărora le-am trimis pietre de lut ars, și oamenii lui Salih și cei ai lui Șuayb cărora le-am trimis strigătul năucitor, și pe Qarun, pe care l-am făcut să fie înghițit de pământ, alături de casa lui. Și alții au fost poporul lui Noe, Faraon și Haman, pe care i-am înecat. Și Allah nu este nedrept față de nimeni, aducând pedeapsa asupra lui în vreme ce el este fără păcat. Însă ei și-au nedreptățit propriile suflete, păcătuiind și meritându-și pedeapsa.

﴿41﴾ Pilda celor care își iau ocrotitori pe alții în afară de Allah, adorându-i în speranța obținerii vreunui beneficiu sau a mijlocirii lor, este aceea a păianjenului, care își face o casă pentru a-l feri de agresiunea inamicului. Însă această casă este cea mai șubredă cu putință, și nu îl poate apăra deloc. Tot astfel și idolii, ei nu aduc niciun beneficiu și nu le pricinuiesc niciun rău, și nici nu mijlocesc pentru ei. Dacă politeiștii ar ști, nu ar adora idoli în locul lui Allah.

﴿42﴾ Allah știe ce adoră ei în afară de El, și nu este nimic ascuns Lui. Iar el este cel prin de Slavă, ce nu poate fi înfrânt, și Întept în creația, orânduirea și legile Sale.

﴿43﴾ Acestea sunt pildele pe care Noi le aducem oamenilor, pentru a-i trezi și a-i face să vadă adevărul, și a-i călăuzi către el. Nimeni nu le înțelege rostul și menirea, afară de cel care le pricepe în concordanță cu legile lui Allah și judecata Sa.

﴿44﴾ Allah a creat cerurile și pământul într-adevăr, și nu în van și fără de rost. În această creație este un semn al Puterii lui Allah pentru cei credincioși, căci ei înțeleg din creația Sa semnele existenței Sale. Însă necredincioșii trec pe lângă semnele din orizonturi și din ei înșiși, fără să-și dea seama de măreția Creatorului, și de Puterea celui Atotputernic.

﴿45﴾ O, trimisule, recită oamenilor ceea ce Allah ți-a revelat din Coran, și împlinește rugăciunea în forma ei completă, căci rugăciunea împlinită perfect împiedică pe om de la fapte rele și păcate. Căci lumina pe care o aduce în inimi, care le împiedică de la păcate, îi călăuzește către fapte bune și pomenirea lui Allah, care este cea mai mare și mai măreață faptă dintre toate. Și Allah știe bine ceea ce faceți voi, nimic nu Îi este Lui ascuns dintre faptele voastre, fie ele bune sau rele.

• Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Importanța pildelelor: „Pilda păianjenului”.
- 2 - Diversitatea pedepselor în aceasta lume.
- 3 - Allah este deasupra nedreptății.
- 4 - Atașamentul față de altceva în afară de Allah este unul dintre cele mai slabe legături.
- 5 - Importanța rugăciunii în corectarea comportamentului credinciosului.